

14de Møde.

Torsdag den 12. Juni Kl. 11 $\frac{1}{2}$.

Formanden: I Skrivelse af Gaars Dato meddeler Folketingets Formand, at Folketinget i sit Møde samme Dag har vedtaget:

Forslag til Rigsdagbeslutning om Indgaelse af en Overenskomst med Norge angaaende Østgrønland.

Den eneste paa Dagsordenen opførte Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 70 af 29. Marts 1924 om Oprettelse af en Valutacentral.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 225).

Ordføreren (Madsen-Mygdal): Siden denne Sag i Gaar var til anden Behandling i Tinget, har der paa Statsministerens Foranledning i Udvalget været afholdt et Samraad med den højtærede Statsminister, idet Statsministeren ønskede at meddele Udvalget Indholdet af en Skrivelse, som han havde modtaget fra Valutacentralen, af 6. ds. Jeg ønsker at meddele Tinget dette, men havde i øvrigt ikke tænkt at komme ind paa Skrivelsens Indhold, idet vi i Udvalget opfattede Meddelelsen som fortrolig og altsaa af den Beskaffenhed, at den ikke kunde drøftes offentlig. Jeg kan ikke nægte, at det har overrasket mig i Dag at se denne Meddelelse gengivet i Bladene, og efter hvad der er oplyst for mig, er Offentliggørelsen sket paa den Maade, at den højtærede Statsminister har meddelt Skrivelsens Indhold til Repræsentanter for den samlede Presse. Hvorvidt dette nu er et velovervejet Skridt, og hvorvidt det er helt betimeligt, at en saadan Skrivelse fra Valutacentralens Bestyrelse til Regeringen bliver of-

fentliggjort, skal jeg ikke her udtale mig om. Jeg skal kun i al Almindelighed sige, at jeg tror, det vilde være heldigt for Valutaen, om de Overvejelser, der finder Sted, og de Henstillinger, som Valutacentralens Bestyrelse naturligvis med fuld Føje kan finde sig berettiget til at gøre til Regeringen, ikke straks kommer offentlig frem, men at saadanne Overvejelser foregaar i det stille. Jeg tror, det er heldigt for Valutaforholdenes Udvikling, at der er saa stor Ro om dette Spørgsmaal som muligt. Men da nu denne Skrivelse er fremme for Offentligheden, og da det forekommer mig, at den i Regeringsbladene benyttes paa en saadan Maade, at man skulde tro, at der i Skrivelsen ligger en anbefaling af Regeringens Lovforslag eller en Opfordring til Rigsdagen til at vedtage det Lovforslag, der her foreligger til Forhandling og Afstemning, finder jeg det rigtigt med et Par Bemærkninger at komme ind paa Indholdet af denne Skrivelse.

Valutacentralens Bestyrelse fastslaar som sin Opfattelse, at yderligere Foranstaltninger paakræves til en heldig Udvikling af Valutaspørgsmaalet. Jeg maa herom sige, at deri kan sikkert alle være enige med Valutacentralens Bestyrelse. Det er en Selvfølge, at den Tilstand, vi har i Øjeblikket med en uindløselig Pengeseddell, er ikke en varig Situation, og det er ikke en endelig Løsning af Spørgsmaalet. Man kan glæde sig over, at Forholdene er saa stabile, som de er, og at Kursen bevæger sig i den Retning, hvori den har bevæget sig i det sidste Par Maaneder, men selvfølgelig er Spørgsmaalet ikke løst endnu, og det er et Spørgsmaal, som er af saa vital Betydning, at det maa og skal løses.

Valutacentralens Bestyrelse gaar dernæst over til at udtale, at de af Regeringen fremsatte Lovforslag jo ikke har Udsigt til at blive gennemført, og den peger i denne Forbindelse paa, at det ikke er Handelsbalancen, som er det foruroligende Moment i Øjeblikket. Indførsels- og Udførselsstatistikken for de 4 første Maaneder af dette Aar viser ganske vist, at vor Merindførsel er oppe paa et saa stort Beløb som 66 Mill. Kr., men det er dog et relativt gunstigt Tal, naar det ses i Forhold til, at i de samme 4 Maaneder af 1923 var vor Merindførsel 152 Mill. Kr. Det vil med andre Ord sige, at vi nu er nede paa en Merindførsel, der betyder, at naar vi tager Landets Indtægter fra Skibsfart og Handel